

न्यासं कृत्वा आधिं करोति आधिं कृत्वा वा विक्रयं करोति । विक्रयपदं स्वत्वसंज्ञात् दानं लक्षयति परा क्रिया सिद्ध्यर्थः । एवञ्च विक्रेतृदानीमर्थादिना आध्याहारः विक्रय-दाने तत्कर्तृत्वस्वत्वजननात् तच्च तत्क्रेतृ-प्रतियोगीत्युक्त्याऽप्युद्धारः कार्यः । इति । तच्च च ।

“न च स्थावरस्य समस्तस्य गोचसाधारणस्य च । नैकः कुर्यात् क्रयं दानं परस्परमतं विना । विभक्ता अविभक्ता वा संपिष्टाः स्थावरे समाः । एको ह्यन्येभ्यः सर्वत्र दानाधमनविक्रये ॥”

इति स्थावरवचनाभ्यामेकस्य दानवन्धकविक्रया-धिकारः इति वाच्यं यथेष्टविनियोगः । ईदृशस्य स्वत्वस्य द्रयान्तर इवाचाप्यविशेषात् वच-नञ्च स्वामित्वेन दुर्वृत्तपुरुषगोचरविक्रयादिना कुटुम्बविरोधादधर्मेणापनार्थनिषेधरूपं न तु विक्रयादानिष्यत्यर्थमिति दायभागः ॥ * ॥ एवञ्च ।

“स्थावरे विक्रयो नास्ति कुर्यादाधिमनुजया ॥” इति स्थावरस्य केवलविक्रयप्रतिषेधात् एवं भूमिं यः प्रतियुक्तातीत्यादिवचने दानप्रशंसा-दर्शनाच्च विक्रयेऽपि कर्तव्ये सहिरण्यसुदकं दत्त्वा दानरूपेण स्थावरविक्रय इति विज्ञाने-च्छरः । वस्तुतस्तु स्थावरविक्रयनिषेधो अवि-भक्तस्थावरविषयः । तत्रापि यदि विक्रयं विना अवस्थितिनं भवति तदा विक्रयः कर्तव्यः । पूर्वपुरुषार्जितनष्टोद्धारं विशेषयति । मित-चरायाम् ।

“स्थावरं द्विपदञ्चैव यद्यपि खयमर्जितम् । असम्भूय सुतान् सर्वान् न दानं न च विक्रयः ॥” इत्यादि ॥

अस्यापवादमाह ।

“एकोऽपि स्थावरे कुर्याद्दानाधमनविक्रयम् । आपत्काले कुटुम्बार्थं धर्मार्थं च विशेषतः ॥” इति दायतत्त्वम् ॥

द्रव्यविशेषविक्रयनिषेधो यथा । स्मृतिः । “विक्रीणन् भेदमांसाणि ह्यभक्ष्यं च भक्ष्यम् । कुर्वन्मग्न्यागमनं शूद्रः पतति तत्तच्छात् ॥ कपिलाचीरपानेन ब्राह्मण्योगमनेन च । वेदाक्षरविचारेण शूद्रश्चाख्यलतां व्रजेत् ॥” कालिकापुराणम् ।

“विक्रयं सर्ववस्तूनां कुर्वन् शूद्रो न दोषभाक् । मधु चर्मे सुरां जात्यां ब्रह्मा मांसञ्च पञ्चमम् ॥” मनुः ।

“सद्यः पतति लौहेन लाक्षया लवणेन च । चाहेण शूद्रो भवति ब्राह्मणः क्षीरविक्रयात् ॥ अशक्तौ भेषजस्यार्थं यज्ञहेतोस्तथैव च । यदावश्यन्तु विक्रेयास्तिला धान्येन तत्प्रभाः ॥” इत्यादिकतत्त्वम् ॥

“गवां विक्रयकारी च गवि लोमानि याति च । तावद्द्वयसहस्राणि गवां गोष्ठे क्रिमिर्भवेत् ॥” इति यमवचनम् ॥

“गोवधोऽप्यसंभवापारहायात्मविक्रयाः । तद्गामारामदाराणामपत्यञ्च च विक्रयः । भृताच्चाध्ययनादानमपत्यानाञ्च विक्रयः ॥” इत्यादि मानवे ११ अध्याये उपपातकमध्ये गणितम् ॥

विक्रयणं, क्री, (वि + क्री + ल्युट् ।) विक्रयः । यथा, “यमाह्विशक्राभिहृताग्रपूर्वा नेष्टाः क्रये विक्रयणे प्रशस्ताः । पौष्पाभिचिन्नाश्रतविन्दवाताः क्रये हृता विक्रयणे निषिद्धाः ॥”

इति ज्योतिःसारसंग्रहः ॥

विक्रयिकः, पुं, (विक्रयेण जीवतीति ।) विक्रय + “वल्क्रयविक्रयात् ठन् ।” ४ । ४ । १३ । इति ठन् । यद्वा, विक्रीणातीति । वि + क्री + “क्रिय इकन् ।” उणा० २ । ४४ । इति इकन् । विक्रेता । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । १२ । ३६ । ३० ।

“दोचितस्य कदर्थस्य क्रतुविक्रयिकस्य च । तस्य अर्न्मावकर्तुं च पुंस्त्वया रजकस्य च । चिकित्सकस्य यच्चान्नमभोष्यं रक्षिणस्तथा ॥”) विक्रयी, [न] चि, (विक्रीणातीति । वि + क्री + चिनिः ।) विक्रयकर्त्ता । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, याज्ञवल्क्यः । २ । १७३ । “क्रेता मल्लमवाप्नोति तस्मात् यस्तस्य विक्रयी ॥”) विक्रान्तं, क्री, (वि + क्रम + क्तः ।) विक्रान्त-मन्थिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (चिक्क्रमाव-तारस्य विष्णोर्द्वितीयपादक्षेपेण अन्तरिक्षं विक्रान्तमिति स्थातम् । तथा च वाजसनेय-संहितायाम् । १० । १६ । “विष्णोर्विक्रममसि । विष्णोर्विक्रान्तमसि । विष्णोः क्रान्तमसि ।” “हे द्वितीयप्रक्रम त्वं विष्णोर्विक्रान्तं द्वितीय-पादप्रक्षेपेण जितमन्तरिक्षमसि ॥” “इमे वै लोका विष्णोर्विक्रमं विष्णोर्विक्रान्तं विष्णोः क्रान्तमिति श्रुतेः ॥” इति तद्वाक्ये महीधरः ॥) विक्रान्तः, पुं, (वि + क्रम + क्तः ।) शूरः । इत्य-मरः ॥ (वाचस्पिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, सुना-राक्षसे । १ । “विक्रान्तेनैयशालिभिः सुसचिवैः श्रीर्लक्ष-नाम्नादिभिः ॥”) सिंहः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (मदालसागर्भ-जात-श्रुतध्वजपुत्रः । यथा, मार्कण्डेये । २५ । ८ । “मदालसायाः सञ्जज्ञे पुत्रः प्रथमजस्ततः । तस्य चक्रे पिता नाम विक्रान्त इति धीमतः ॥” हिरण्यचपुत्रविशेषः । यथा, हरिवंशे । ३ । ७—७६ ।

“हिरण्यचसुताः पञ्च विद्वांसः सुमहावलाः । भर्भरः शङ्कनिश्चैव भूतसन्तापनस्तथा । महानाभश्च विक्रान्तः कालनाभस्तथैव च ॥”) विक्रान्तिः, स्त्री, (वि + क्रम + क्तिन् ।) अन्व-गतिः । तत्पर्यायः । पुलायितम् २ । इति

चिकाकृषेवः ॥ विक्रमस्य ॥ (यथा, राजतर-ङ्गिण्याम् । ४ । १२६ ।

“पार्थिवः पृथुविक्रान्तिर्युधि क्रोधं सुभोच यः ॥” पादप्यासः । यथा, शतपथब्राह्मणे । ११ । २ । १६ । “विष्णुस्त्वाक्रमतामिति यज्ञो वै विष्णुः स देवैश्च इमां विक्रान्तिं विचक्रमे येषामिमं विक्रान्ति-रिदमेव प्रथमेन पदेन पश्चारायेदमन्तरिक्षं द्वितीयेन दिवसुत्तमेनेतां वेदैश्च एतस्मै विष्णु-र्यज्ञो विक्रान्तिं विक्रमते ॥”) विक्रायकः, पुं, (विक्रीणातीति । वि + क्री + क्युल् ।) विक्रेता । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५३२ ॥ (यथा, महाभारते । ५ । ३८ । ४ । “चिकित्सकः शल्यकर्त्तावकीर्ण-स्तेनः क्रूरो मद्यपो भूयहा च । सेनाजीवी श्रुतिविक्रायकश्च भृशं प्रियोऽप्यतिथिनोऽदकार्हः ॥”) विक्रिया, स्त्री, (विकरणमिति । वि + कृ + “कृञः शृच ।” ३ । ३ । १०० । इति शृः । टाप् ।) विकारः । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । १३ । ७१ । “अशुभप्रवृत्तिजनिताननविक्रियाञ्च ब्रह्मान् प्ररोहजटिलानिव मल्लिवृहान् ॥” प्रकृतेरन्यथाभावः । यथा, मार्कण्डेये । ३५ । २ । “अस्त्रेहाश्वापि गोधूमयवगोरसविक्रियाः ॥” विरुद्धा क्रिया । विरुद्धकार्यम् । यथा, रघुः । १५ । ४८ ।

“इत्याप्रवचनाद्रामो विनेष्यन् वर्णविक्रियाम् । दिशः प्रपात पत्रेण वेगनिष्क्रम्यक्रेतुना ॥”) विक्रीतः, चि, (वि + क्री + क्तः ।) कृतविक्रयः । यथा, दृष्टयतिः ।

“नाष्टिकश्चैव कुरुते तद्वन्न ज्ञातिभिः स्वकम् । अदत्तत्वं विक्रीतं कृत्वा खं लभते धनौ ॥” इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

विक्रुष्टं, चि, (वि + क्रुष + क्तः ।) निहुरम् । इति हेमचन्द्रः ॥

विक्रेता, [क] चि, (विक्रीणातीति । वि + क्री + कृच् ।) विक्रयकर्त्ता । तत्पर्यायः । विक्रयिकः २ । इत्यमरः ॥ विक्रयी ३ । इति शब्दरत्ना-वली ॥ विक्रायकः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, याज्ञवल्क्यः । २ । १७३ । “विक्रेतुर्द्वैर्गनात् शुद्धिः स्वामी द्रव्यं वृषो दमम् । क्रेता मल्लमवाप्नोति तस्माद्यस्तस्य विक्रयी ॥”) विक्रयं, चि, (विक्रीयते इति । वि + क्री + “अचो यत् ।” १ । १ । ६७ । इति यत् ।) विक्रययोग्यद्रव्यम् । तत्पर्यायः । पणितयम् २ पण्यम् ३ । इत्य-मरः ॥ विक्रययोग्यायोग्यानि यथा,—

“इदम् उचितविकल्यात्तजतो धर्मेनेपुणम् । विट्पण्यमुद्धृतोद्धारं विक्रयं वित्तवर्द्धनम् ॥ सर्वानुसानपोहेत कृतान्नञ्च तिलैः सह । अश्विनो लवणश्चैव पशवो ये च मातृषाः ॥ सर्वञ्च तान्तवं रक्तं शाण्यौमाविकानि च । अपि चेत् स्युररक्तानि फलस्यै तथौघधीः ॥ अपः शङ्खं विषं मांसं सोमं गन्धाञ्च सर्वशूः ।